

UOHSX0056TCW

PŘESEDÁ ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R356/2012/VZ-13618/2013/310/MLr

Brno 19. července 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 30. 11. 2012, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- společností **1 YEAR & MORE PRODUCTION s.r.o.**, IČ 25602012, se sídlem Sabinova 707/7, 130 00 Praha 3, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 23. 7. 2012 Mgr. Martinem Janečkem, advokátem, advokátní kancelář Hrudka & partneři, se sídlem Vodičkova 30, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S464/2012/VZ-21569/2012/514/AŠu ze dne 14. 11. 2012 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Ústeckého kraje**, IČ 70892156, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Turistika bez hranic**“, zadávané dle ustanovení § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v otevřeném zadávacím řízení, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 29. 3. 2012 pod evidenčním číslem 7202011011515, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11. 4. 2012 pod evidenčním číslem 2012/S 70 – 116776,

a jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč

- společnost **NOESIS s.r.o.**, IČ 25035860, se sídlem Vaníčkova 1594/1, 400 01 Ústí nad Labem,
- společnost **České Švýcarsko o.p.s.**, IČ 25436911, se sídlem Křínické náměstí 1161/10, 407 46 Krásná Lípa,

kteří za účelem podání společné nabídky uzavřely dne 12. 4. 2012 smlouvu o sdružení; ve správním řízení jsou zastoupeny společným zmocněncem – společností NOESIS s.r.o., IČ 25035860, se sídlem Vaníčkova 1594/1, 400 01 Ústí nad Labem, na základě určení společného zmocněnce ze dne 11. 9. 2012,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na ustanovení § 90 odst. 5 citovaného zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S464/2012/VZ-21569/2012/514/AŠu ze dne 14. 11. 2012

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jenž je dle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“¹), příslušný k dohledu nad dodržováním citovaného zákona, obdržel dne 1. 8. 2012 návrh společnosti 1 YEAR & MORE PRODUCTION s.r.o., se sídlem Sabinova 707/7, 130 00 Praha 3 (dále jen „navrhovatel“), na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů veřejného zadavatele – Ústeckého kraje, IČ 70892156, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem (dále jen „zadavatel“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Turistika bez hranic“ (dále jen „veřejná zakázka“), v otevřeném zadávacím řízení dle ustanovení § 27 zákona, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 29. 3. 2012 pod evidenčním číslem formuláře 7202011011515, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11. 4. 2012 pod evidenčním číslem 2012/S 70 – 116776.
2. Úřad ve správním řízení z článku 2.1. zadávací dokumentace zjistil, že zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky jako dodávku služeb tak, že „jde o komplexní zakázku v rámci projektu „Turistika bez hranic“, na který zadavatel získal dotaci z Programu přeshraniční spolupráce Cíl 3. Jejím účelem je rozvoj cestovního ruchu v příhraničních destinacích Ústeckého kraje, především Českého a Saského Švýcarska, zejména v oblasti kvality poskytovaných služeb a koordinované marketingové komunikace. Hlavním cílem je realizace společné strategie a komunikace cestovního ruchu a jeho marketingu v daných oblastech pro zvýšení návštěvnosti regionu (jedno i vícedenní), prodloužení turistické sezóny a zvýšení příjmů z cestovního ruchu při dodržení požadavků ochrany přírody“.
3. Úřad učinil na základě článku 2.2. zadávací dokumentace skutkové zjištění o tom, že vybraný uchazeč bude povinen zajistit a realizovat koordinované aktivity Ústeckého kraje

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení.

dle přílohy č. 1 zadávací dokumentace, označené jako „*Popis poptávaných aktivit a forem spolupráce*“, přičemž tato příloha se dle zjištění Úřadu dělí na část „*Koncepce a strategie komunikace pro koordinaci a rozvoj turistiky v přeshraničních oblastech Ústeckého kraje a Saského Švýcarska*“, a na část „*Marketingové kampaně se společnými přeshraničními prvky*“. Úřad dále v napadeném rozhodnutí konstatoval, že v obou částech přílohy je na mnoha místech zmiňován přeshraniční aspekt předmětné veřejné zakázky, a zjistil, že například v kapitole „*Koordinace rozvoje průvodcovských a turistických služeb*“ je uvedeno „*jedná se o každodenní komunikaci se saským partnerem ale i dalšími aktéry v destinace na obou stranách hranice...*“, nebo dle kapitoly „*Přeshraniční spolupráce a koordinace v turistické dopravní obslužnosti*“ „*bude vytvořena pracovní skupina, jejíž členové „jsou jak z české strany tak i saské strany...*“.

4. Úřad zjistil, že zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 17 000 000 Kč bez DPH.
5. Úřad z článku 4. zadávací dokumentace učinil skutkové zjištění o tom, že základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky je ekonomická výhodnost nabídky, přičemž zadavatel stanovil následující dílčí hodnotící kritéria:
 1. návrh koncepce a strategie komunikace s váhou 20%,
 2. kreativní návrhy s váhou 20%,
 3. celková nabídková cena s váhou 60%.
6. Úřad z článku 4.1. zadávací dokumentace zjistil, že zadavatel stanovil, že v rámci dílčího hodnotícího kritéria „*Návrh koncepce a strategie komunikace*“ bude hodnoceno dle následujících subkritérií:
 - celkový návrh strategie a komunikace,
 - výběr vhodných nástrojů pro komunikaci,
 - návrh sdělení pro jednotlivé kanály tak, aby došlo k naplnění cílů projektu.

Úřad na základě citovaného článku zadávací dokumentace rovněž skutkově zjistil, že zadavatel bude nejlépe hodnotit:

- návrh, který nejvíce zdůrazní jedinečnost Českého Švýcarska v kontextu republikového cestovního ruchu a ve vztahu ke zlepšení života v daném regionu,
- nabídku, která bude obsahovat vyvážené a co nejširší zapojení dalších subjektů působících ve vymezeném regionu, např. obce, neziskové organizace, podnikatelské subjekty, dobrovolné svazky obcí apod.
- nabídku, která komplexněji popíše strukturu cílových skupin a jejich očekávání,
- vhodnost volby a přiřazení nástrojů k dosažení jím navržených cílů komunikace,
- přehledné strukturování strategie komunikace a vzájemné provázání jejich jednotlivých částí, zdůvodněné působení návrhů jednotlivých nástrojů na cílové skupiny.

Úřad v této souvislosti dále uvedl, že zadavatel „*bude negativně hodnotit cíle stanovené bez vazby na potřeby regionu, náhodný výběr cílových skupin, neprovázané nástroje*“

komunikace s určenými cíli, nepromyšlenou realizací nástrojů komunikace". Úřad rovněž z článku 4.1 zadávací dokumentace zjistil, že „každá část bude hodnocena za použití bodové stupnice v rozmezí 100 – 0, kdy 100 body bude hodnocena nejlépe zpracovaná část nabídky, 80 body velmi dobře zpracovaná část nabídky, 60 body dobře zpracovaná část nabídky, 40 body vyhovujícím způsobem zpracovaná část nabídky, 20 body s výhradou vyhovující zpracování části nabídky a 0 body nevyhovující část nabídky“.

7. Úřad zjistil v článku 4.3 zadávací dokumentace, že pro výpočet bodů při hodnocení nabídky dle dílčího hodnotícího kritéria „Návrh koncepce a strategie komunikace“ se použije následující vzorec:

$$\text{počet bodů} = \frac{\text{hodnocená nabídka}}{\text{nejvhodnější nabídka}} \times 100$$

8. Úřad dále z článku 4.2 zadávací dokumentace zjistil, že zadavatel stanovil, že v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kreativní návrhy“ bude hodnoceno:

- návrh realizace tiskového vizuálu – přepočítací koeficient 1
- návrh realizace vizuálu venkovní reklamy komunikující sdělení pro jednotlivé cílové trhy – přepočítací koeficient 3.

Úřad uvedl, že zadavatel stanovil, že „předmětem hodnocení budou v nabídce předložené vzory návrhů jednotlivých komunikačních nástrojů a hodnotit se bude jejich kreativita a nápaditost a také do jaké míry odpovídají zadání a mají [sic] potenciál dosáhnout stanovených cílů“. Úřad rovněž skutkově zjistil, že zadavatel bude lépe hodnotit použití originálních postupů, barevných a tvarových kombinací při dodržení harmonie a dosažení maximální působivosti a s jasnou vazbou na návrhy předložené v rámci hodnotícího kritéria „Návrh koncepce a strategie komunikace“, a dále, že zadavatel bude hodnotit za použití bodové stupnice od 100 bodů za nejlépe hodnocený návrh po 0 bodů za chybějící nebo nevyhovující návrh. Bodové ohodnocení návrhů „se vynásobí příslušným uvedeným přepočítávacím koeficientem a sečte“.

9. Úřad uvedl, že součet za oba návrhy se poté přepočte následující metodou hodnocení. Úřad zjistil na základě článku 4.3 zadávací dokumentace, že pro výpočet bodů při hodnocení nabídky dle dílčího hodnotícího kritéria „Kreativní návrhy“ se použije následující vzorec:

$$\text{počet bodů} = \frac{\text{hodnocená nabídka}}{\text{nejvhodnější nabídka}} \times 100$$

10. Úřad z článku 4.3 zadávací dokumentace zjistil, že zadavatel v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Celková nabídková cena“ bude hodnotit nabídkovou cenu bez DPH, přičemž nabídková cena vyšší než 15 000 000 Kč bude „vyloučena z hodnocení“.

11. Úřad na základě článku 4.3. zadávací dokumentace učinil skutkové zjištění o tom, že pro výpočet bodů při hodnocení nabídky dle dílčího hodnotícího kritéria „Celková nabídková cena“ se použije následující vzorec:

nejvhodnější nabídka

počet bodů = ----- x 100

hodnocená nabídka

12. Úřad v napadeném rozhodnutí dále uvedl, že *„celkové hodnocení je součtem hodnocení dílčích kritérií, která jsou vynásobena vahou daného kritéria; nejvýhodnější nabídkou je ta, která získá nejvyšší celkový počet bodů“*.
13. Úřad učinil ve správním řízení na základě Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 skutkové zjištění, že *„hodnotící komise doporučila zadavateli jako ekonomicky nejvýhodnější nabídku vybraného uchazeče, jež obdržela 94,98 bodů, Jako druhá v pořadí byla vyhodnocena nabídka navrhovatele, která obdržela 89,33 bodů“*. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že vybraným uchazečem se stala společnost NOESIS s.r.o., IČ 25035860, se sídlem Vaničkova 1594/1, 400 01 Ústí nad Labem, a společnost České Švýcarsko o.p.s., IČ 25436911, se sídlem Křinické náměstí 1161/10, 407 46 Krásná Lípa, které za účelem podání společné nabídky uzavřely dne 12. 4. 2012 smlouvu o sdružení (dále jen **„vybraný uchazeč“**), a které jsou účastníkem předmětného správního řízení.
14. Úřad zjistil, že v příloze č. 4 Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 (dále jen **„Příloha č. 4 Zprávy“**) je k hodnocení dle subkritéria *„Celkový návrh strategie a komunikace“* dílčího hodnotícího kritéria *„Návrh koncepce a strategie komunikace“* uvedeno následující odůvodnění hodnocení nabídky vybraného uchazeče:
„Navržená strategie lépe navrhuje a definuje cílové trhy, ve všech návrzích využívá synergie nabídky atraktivit české i saské části turistického regionu Českosaského Švýcarsko. Zaměření jak na hlavní turistické cíle, ale také na méně známé cíle. Hlavní zaměření navrhuje na unikátnost přírody, lidovou architekturu a cyklostezku Labe“. Úřad uvedl, že nabídce vybraného uchazeče bylo v rámci subkritéria *„Celkový návrh strategie a komunikace“* hodnotící komisí přiděleno 100 bodů, tj. nejlépe zpracovaná část nabídky.
Z citované přílohy dále Úřad zjistil, že hodnotící komise uvedla následující odůvodnění hodnocení nabídky navrhovatele dle téhož subkritéria:
„Navržená strategie definuje cílové trhy pouze z České republiky a neřeší potenciál návštěvníků Saského Švýcarska a jeho využití pro České Švýcarsko. Vychází již ze zpracované Koncepce rozvoje cestovního ruchu ČŠ do roku 2020. Zaměření je především na unikátnost přírody. Uvádí čtyři globální problémy bez návrhu jejich řešení“. Úřad uvedl, že nabídce navrhovatele bylo přiděleno 80 bodů, tj. velmi dobře zpracovaná část nabídky.
15. Úřad ve správním řízení učinil na základě Přílohy č. 4 Zprávy skutkové zjištění o tom, že hodnotící komise uvedla při hodnocení nabídek dle subkritéria *„Návrh sdělení pro jednotlivé kanály tak, aby došlo k naplnění cílů projektu“* v rámci dílčího hodnotícího kritéria *„Návrh koncepce a strategie komunikace“* následující odůvodnění k nabídce vybraného uchazeče:
„Navržené hlavní sdělení „Českosaské Švýcarsko – jedna báseň dvě sloky“ a „Objevte Českosaské Švýcarsko, krajinu divů bez hranic“ lépe komunikuje přeshraniční turistický region, jehož propagace je hlavním cílem projektu. Podobně k tomu lépe působí i další navrhované slogany „Cyklistika bez hranic, Speciality bez hranic,...“, Úřad uvedl, že nabídce

vybraného uchazeče bylo hodnotící komisí přiděleno 100 bodů, tj. nejlépe zpracovaná část nabídky.

a k nabídce navrhovatele:

„Navržené hlavní sdělení „České Švýcarsko – tady je pohoda doma“ lze použít pro kterýkoliv turistický region a nevystihuje tolik unikátnost Českého Švýcarska. Ostatní vedlejší navrhovaná sdělení „Na naši Bránu nemusíte klepat, Nejen lososi se k nám vracejí, Chcete být silný jako buk a ztepilý jako smrk? Přijďte k nám, v našich městech si odpočnete“ jsou zaměřeny pouze na přírodu a ne na ostatní nabídku Českého Švýcarska. Spojení slov v navrženém sloganu „klepat na dveře nebo na bránu“ je využívání často v jiných sloganech (Jaro klepe na dveře, LED žárovky klepou na dveře)“. Úřad uvedl, že nabídce navrhovatele bylo přiděleno 80 bodů, tj. velmi dobře zpracovaná část nabídky.

16. Úřad uvedl, že dle Přílohy č. 4 Zprávy hodnotící komise odůvodnila hodnocení nabídek dle subkritéria „*Návrh realizace tiskového vizuálu*“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „*Kreativní návrhy*“ nabídku vybraného uchazeče tak, že

„Grafické návrhy tiskovin jsou lépe propracované a jejich využití je univerzální pro všechny cílové skupiny. Grafické návrhy tiskového vizuálu v nabídce obsahují mimo titulních stran také návrh grafického řešení a uspořádání vnitřních stran a obálky. Celkový dojem je působivější a nabízí moderní design použitím postav umístěných do fotografií. Součástí nabídky byly také makety jednotlivých tištěných propagačních materiálů“; a nabídku navrhovatele tak, že

„Grafické návrhy uvedené v nabídce jsou zaměřené především na přírodu. Návrhy jsou méně nápadité a originální. Nenabízí celý přeshraniční region, všechny návrhy a fotografie jsou z Českého Švýcarska. Navrhovaný prostor pro umístění textu působí rušivě a příliš zasahuje do navrhovaných fotografií“.

Úřad uvedl, že nabídka vybraného uchazeče byla ohodnocena 100 body – nejlépe zpracovaná část nabídky, a nabídka navrhovatele byla ohodnocena 60 body – dobře zpracovaná část nabídky.

17. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále uvedl, že dle Přílohy č. 4 Zprávy hodnotící komise odůvodnila hodnocení nabídek dle subkritéria „*Návrh realizace tiskového vizuálu venkovní reklamy komunikující sdělení pro jednotlivé cílové trhy*“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „*Kreativní návrhy*“ nabídku vybraného uchazeče tak, že

„Uvedené grafické návrhy řešení pro venkovní reklamu, tiskovou inzerci, apod. jsou propracované s dominantní fotografií a lépe vystihují přeshraniční region Českosaského Švýcarska.“; a nabídku navrhovatele tak, že

„Grafické návrhy uvedené v nabídce jsou zaměřené především na přírodu. Návrhy jsou méně nápadité a originální. Nenabízí celý přeshraniční turistický region, na všech návrzích je pouze fotografie Pravčické Brány.“

Úřad zjistil z Přílohy č. 4 Zprávy, že nabídka vybraného uchazeče byla ohodnocena 100 body – nejlépe zpracovaná část nabídky, a nabídka navrhovatele byla ohodnocena 60 body – dobře zpracovaná část nabídky.

18. Úřad ve správním řízení zjistil, že zadavatel se následně ztotožnil s hodnocením hodnotící komise, a rozhodl o výběru nejhodnější nabídky vybraného uchazeče, přičemž oznámení

rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky bylo navrhovatelé doručeno dne 21. 6. 2012. Navrhovatel uplatnil proti tomuto rozhodnutí zadavatele námitky, které byly zadavateli dle zjištění Úřadu doručeny dne 9. 7. 2012.

19. Zadavatel uplatněným námitkám navrhovatele nevyhověl; rozhodnutí o námitkách dle zjištění Úřadu bylo doručeno navrhovatelé dne 23. 7. 2012. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách v souladu se zákonem, podal dne 1. 8. 2012 u Úřadu návrh na přezkoumání úkonů zadavatele, kterým se domáhal zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky.
20. Navrhovatel v návrhu spatřoval porušení zákona zadavatele v tom, že neprovedl hodnocení podle hodnotících kritérií a dalších požadavků dle zadávacích podmínek, dále v tom, že ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek není obsaženo, jak jednotliví členové hodnotící komise hodnotili nabídky dle jednotlivých dílčích hodnotících kritérií. Navrhovatel rovněž spatřoval porušení zákona zadavatelem v tom, že „výrazně oslabil možnost individualizace hodnocení nabídek, když při hodnocení použil bodovou stupnici 0 – 20 – 40 – 60 – 80 – 100“.
21. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S464/2012/VZ-14553/2012/514/AŠu ze dne 13. 8. 2012 určil účastníkům správního řízení lhůtu do 21. 8. 2012, ve které byli účastníci oprávněni navrhnout důkazy, činit jiné návrhy, vyjádřit v řízení své stanovisko, a lhůtu do 23. 8. 2012 pro vyjádření k podkladům rozhodnutí. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S464/2012/VZ-15208/2012/514/AŠu ze dne 14. 8. 2012 Úřad zamítl návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu. Vzhledem k tomu, že Úřad zjistil zřejmou nesprávnost spočívající v chybném označení vybraného uchazeče v obou citovaných rozhodnutích, vydal opravné rozhodnutí č. j. ÚOHS-S464/2012/VZ-15800/2012/514/AŠu ze dne 22. 8. 2012. Tímto opravným rozhodnutím, doručeným již všem účastníkům správního řízení, doplnil označení druhého účastníka sdružení vybraného uchazeče – společnost České Švýcarsko o.p.s., IČ 25436911, se sídlem Křínické náměstí 1161/10, 407 46 Krásná Lípa. Úřad následně usnesením č. j. ÚOHS-S464/2012/VZ-15666/2012/514/AŠu ze dne 23. 8. 2012 určil účastníkům správního řízení lhůtu do 31. 8. 2012, ve které byli účastníci oprávněni navrhnout důkazy, činit jiné návrhy, vyjádřit v řízení své stanovisko, a lhůtu do 3. 9. 2012 vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

II. Napadené rozhodnutí

22. Úřad po posouzení toho, co ve správním řízení vyšlo najevo, vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S464/2012/VZ-21569/2012/514/AŠu ze dne 14. 11. 2012 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
23. Úřad ve výroku I. napadeného rozhodnutí rozhodl tak, že návrh navrhovatele ze dne 30. 7. 2012 „*v části týkající se námitek proti hodnocení dílčího kritéria č. 1 Návrh koncepce a strategie komunikace a dílčího kritéria č. 2 Kreativní návrhy*“ zamítl s odkazem na ustanovení § 118 odst. 5 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.
24. Úřad na základě Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 dospěl k závěru, že hodnotící komise „*vymezila hodnotící kritéria, resp. jejich subkritéria shodně se zadávací dokumentací*“ (odstavec 68 napadeného rozhodnutí), hodnotila nabídky postupně

podle stanovených dílčích hodnotících kritérií, přidělila příslušné body u dílčích kritérií, resp. subkritérií oběma hodnoceným nabídkám a přidělení bodů odůvodnila (odstavec 69 napadeného rozhodnutí).

25. Úřad uvedl jako úvahu, kterou se řídil při výkladu ustanovení § 78 odst. 4 zákona *(rozhodne-li se zadavatel využít k hodnocení nabídek kritérium ekonomické výhodnosti nabídky, pak stanoví dílčí hodnotící kritéria, která se musí vztahovat k nabízenému plnění veřejné zakázky)*, že dílčí hodnotící kritéria je nutno chápat ve vztahu k plnění veřejné zakázky stanovenému v zadávací dokumentaci a nelze je vytrhávat z celkového kontextu veřejné zakázky (odstavec 70 napadeného rozhodnutí). V té souvislosti Úřad konstatoval, že zadavatel přesně definoval, co míní příhraničními destinacemi Ústeckého kraje, když účelem plnění veřejné zakázky je mimo jiné *„rozvoj cestovního ruchu v příhraničních destinacích Ústeckého kraje, především Českého a Saského Švýcarska“*. Dle Úřadu je možné na stanovená dílčí hodnotící kritéria nahlížet jako na kritéria stanovená ve vztahu k zjištěnému předmětu veřejné zakázky (odstavec 72 napadeného rozhodnutí).
26. Úřad se s námitkou navrhovatele o tom, že při hodnocení dle dílčího hodnotícího kritéria *„Návrh koncepce a strategie komunikace“* byl rozhodující pouze republikový cestovní ruch, příhraniční destinace Ústeckého kraje, vypořádal tak, že ji nepřijal. Dle Úřadu zadavatel v článku 2.1 zadávací dokumentace a její příloze č. 1 jasně definoval, že *„za příhraniční destinace považuje nejen území na české straně státní hranice, ale i na straně saské“*.
27. Úřad se s další námitkou navrhovatele, týkající se hodnocení dle dílčího hodnotícího kritéria *„Kreativní návrhy“*, o tom, že zadavatel *„neoprávněně hodnotil jako negativum (...) skutečnost, že jeho grafické návrhy nenabízejí celý přeshraniční region“*, vypořádal tak, že navrhovateli bylo v době zpracování nabídky známo, že zadavatel v článku 2.1 zadávací dokumentace a její příloze č. 1 jasně definoval, že *„za příhraniční destinace považuje nejen území na české straně státní hranice, ale i na straně saské“*.
28. Úřad tedy po posouzení zjištěného stavu věci uzavřel, že zadavatel provedl hodnocení v rámci dílčího hodnotícího kritéria *„Návrh koncepce a strategie komunikace“* a jeho subkritérií *„Celkový návrh strategie a komunikace“*, *„Výběr vhodných nástrojů pro komunikaci“* a *„Návrh sdělení pro jednotlivé kanály tak, aby došlo k naplnění cílů projektu“*; a dále hodnocení v rámci dílčího hodnotícího kritéria *„Kreativní návrhy“* a jeho subkritérií *„Návrh realizace tiskového vizuálu“* a *„Návrh realizace vizuálu venkovní reklamy komunikující sdělení pro jednotlivé cílové trhy“* podle hodnotících kritérií, které stanovil v zadávací dokumentaci, a dodržel tak postup dle ustanovení § 79 odst. 1 zákona a zásadu transparentnosti zadávacího řízení dle ustanovení § 6 zákona.
29. Úřad rovněž posoudil, že zadavatel dodržel postup stanovený v ustanovení § 80 odst. 1 zákona a zároveň zásadu transparentnosti zadávacího řízení dle ustanovení § 6 zákona, když Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 *„obsahovala dostatečný popis hodnocení nabídek v rámci výše uvedených dílčích hodnotících kritérií, resp. subkritérií s odůvodněním a také výsledek hodnocení nabídek“*.
30. Úřad ve výroku II. napadeného rozhodnutí rozhodl tak, že návrh navrhovatele ze dne 30. 7. 2012 *„v části týkající se požadavku na uvádění údajů o hodnocení dílčích kritérií a jejich subkritérií jednotlivými členy komise“* zamítl s odkazem na ustanovení § 118 odst. 5 písm. a)

zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.

31. Úřad výrok II. napadeného rozhodnutí odůvodnil tím, že neshledal v tomto případě rozpor v postupu zadavatele se zákonem, a tím, že požadavek navrhovatele na uvádění údajů o hodnocení dílčích kritérií jednotlivými členy hodnotící komise, resp. údaje o tom, že hodnocení je shodným názorem všech členů hodnotící komise, jde nad rámec požadavků kladených na zadavatele zákonem.
32. Úřad ve výroku III. napadeného rozhodnutí rozhodl tak, že návrh navrhovatele ze dne 30. 7. 2012 „v části týkající se námitek proti stupnici použité pro hodnocení nabídek (0 – 20 – 40 – 60 – 80 – 100)“ zamítl s odkazem na ustanovení § 118 odst. 5 písm. c) zákona, neboť návrh nebyl podán oprávněnou osobou.
33. Úřad odůvodnil výrok III. napadeného rozhodnutí tak, že navrhovatel nepodal námitky proti zadávacím podmínkám v zákonem stanovené lhůtě dle ustanovení § 110 odst. 3 zákona, dle kterého námitky proti zadávacím podmínkám musí stěžovatel doručit zadavateli nejpozději do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek.
34. Úřad usoudil, že „pokud tedy měl navrhovatel za to, že v zadávací dokumentaci nebyl způsob hodnocení nabídek v rámci jednotlivých kritérií vymezen jednoznačně, měl proti tomu brojit již v této fázi řízení“. Navrhovatel mohl dle Úřadu námitku podat do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek, kterou dle zjištění Úřadu zadavatel stanovil do 17. 5. 2012; navrhovatel však námitky uplatnil až 9. 7. 2012, tedy po marném uplynutí lhůty pro podání námitek proti zadávacím podmínkám.
35. Navrhovatel dle posouzení Úřadu nepodal řádné námitky, které jsou ve smyslu ustanovení § 110 odst. 7 zákona podmínkou pro podání návrhu na přezkoumání postupu zadavatele ve stejné věci, a proto není osobou oprávněnou k podání návrhu, kterým napadá zadávací podmínky.

III. Námitky rozkladu

36. Navrhovatel uplatnil dne 30. 11. 2012 rozklad proti napadenému rozhodnutí; navrhovatel podal rozklad v zákonné lhůtě.
37. Navrhovatel v uplatněném rozkladu napadá všechny výroky napadeného rozhodnutí, a uvádí, že „tento blanketní rozklad bude navrhovatelem doplněn v přiměřené lhůtě, kterou mu (...) správní orgán (...) poskytne“.
38. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S464/2012/VZ-23185/2012/514/AŠu ze dne 10. 12. 2012 určil navrhovateli lhůtu pět dnů ode dne jeho doručení, k tomu, aby doplnil uvedený blanketní rozklad ze dne 30. 11. 2012 „o odůvodnění, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo“; ze správního spisu vyplývá, že navrhovateli bylo citované usnesení doručeno dne 11. 12. 2012
39. Podáním ze dne 17. 12. 2012, doručeném Úřadu téhož dne, navrhovatel rozklad doplnil o to, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy a nesprávnost napadeného rozhodnutí nebo řízení, a čeho se domáhá. Lhůta byla v daném případě zachována, když poslední den lhůty (16. 12. 2012) připadl na neděli.

40. Navrhovatel se v doplnění rozkladu domáhá toho, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Úřad se nevypořádal se všemi námitkami uplatněnými navrhovatelem

41. Navrhovatel vytýká Úřadu, že se v napadeném rozhodnutí nezabýval, a tedy ani nevypořádal, všechny námitky navrhovatele, které uplatnil v průběhu prvostupňového řízení.
42. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že již v návrhu uvedl, že při tvorbě nabídky a posléze i v nabídce zohlednil existenci Koncepce rozvoje cestovního ruchu ČŠ do roku 2020 v rámci dílčího hodnotícího kritéria „*Návrh koncepce a strategie komunikace*“. Dle navrhovatele uvedenou okolnost lze hodnotit jedině kladně. Navrhovatel namítá, že se Úřad vůbec nevypořádal s námitkou navrhovatele v návrhu o tom, že „*v hodnocení nabídky navrhovatele jsou uvedeny další dva aspekty, u nichž není zřejmé, zda byly hodnoceny jako positívum či jako negativum nabídky navrhovatele...*“.
43. Navrhovatel dále namítá v souvislosti s nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí pro nevypořádání všech námitek, že již v návrhu uvedl, že při hodnocení dle dílčího hodnotícího kritéria „*Návrh koncepce a strategie komunikace*“ a v jeho rámci dle subkritéria „*Návrh sdělení pro jednotlivé kanály, tak aby došlo k naplnění cílů projektu*“ „*nebylo ze strany zadavatele přistoupeno obdobně*“. Navrhovatel v rozkladu uvádí, že „*na třinácti významných příkladech sloganů a několika projektech přímo užívajících uvedených slogan demonstroval četnost použití nosné části reklamních sdělení dle nabídky vybraného uchazeče – užití slovního spojení bez hranic*“.
44. Navrhovatel dále odkazuje na konstantní soudní judikaturu, zejména pak na rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 48/92-23 ze dne 26. 2. 1993, dle kterého z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené. Navrhovatel poukazuje i na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 3 As 51/2007-84 ze dne 23. 7. 2008, dle kterého způsobuje nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů okolnost, že se správní orgán nevypořádal se všemi uplatněnými námitkami.

Nesprávnost posouzení Úřadem

45. Navrhovatel uvádí, že na základě zadávací dokumentace mu bylo zřejmé, že plnění zakázky bude mít vazby na Sasko, a proto na uvedené adekvátně ve své nabídce reagoval, a to způsobem, jež dle navrhovatele odpovídá vymezení účelu veřejné zakázky dle zadávací dokumentace.
46. Navrhovatel považuje za nesprávný závěr Úřadu o tom, že dle zadávací dokumentace se příhraničními destinacemi Ústeckého kraje rozumí prostor zahrnující také státní území Spolkové republiky Německo. Jestliže je dle navrhovatele v zadávací dokumentaci použito slovního spojení, jehož význam má být dle úmyslu zadavatele zcela odlišný od obecně vnímaného a chápaného významu, bylo na místě tento odlišný význam výslovně vyjádřit v zadávací dokumentaci. Navrhovatel uvádí, že v daném případě se tomu však nestalo, a proto není možné interpretovat různé pasáže zadávací dokumentace tak, že příhraničními destinacemi Ústeckého kraje se rozumí i státní území Spolkové republiky Německo,

jak nesprávně učinil v napadeném rozhodnutí Úřad. Navrhovatel také brojí proti nesprávnému právnímu posouzení hodnocení nabídek zadavatelem, protože je dle navrhovatele založeno právě na zcela nesprávné intepretaci pojmu „příhraniční destinace Ústeckého kraje“.

Nezákonost výroku I. napadeného rozhodnutí

47. Navrhovatel dále v podaném rozkladu vytýká Úřadu, že v napadeném rozhodnutí konstatuje, že zadavatel podrobně zdůvodnil hodnocení nabídky vybraného uchazeče, avšak tato zdůvodnění byla dle navrhovatele z podstatné části podána až v řízení před Úřadem.
48. Dle navrhovatele byla hodnotící komise povinna ve Zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 uvést všechny údaje potřebné k posouzení toho, zda hodnocení bylo provedeno objektivně a v souladu se zákonem. Navrhovatel trvá na tom, že Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek nevyhovuje zákonným požadavkům a trpí dalšími nedostatky, které napadl již v návrhu na zahájení správního řízení; ani tímto se dle navrhovatele Úřad nezabýval.

Nezákonost výroku II. napadeného rozhodnutí

49. Navrhovatel v uplatněném rozkladu nesouhlasí s argumentací Úřadu „*týkající se uvádění hodnocení nabídek jednotlivými členy hodnotící komise, když považuje za v podstatě vyloučené, aby všech pět členů mělo na všechna hodnotící subkritéria shodný názor*“.
50. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že jestliže zpráva o posouzení a hodnocení neobsahuje údaj o hodnocení provedeném jednotlivými členy hodnotící komise, je tím narušena transparentnost celého procesu hodnocení.

Nezákonost výroku III. napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění Úřadem

51. Navrhovatel dále v uplatněném rozkladu nesouhlasí s posouzením „*své námitky ke způsobu, jakým byly hodnotící komisí přiděleny body při hodnocení nabídek dle jednotlivých subkritérií, pokud byly použity pouze hodnoty ze škály 0 – 20 – 40 – 60 – 80 – 100*“.
52. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že „*tímto postupem byla výrazně oslabena možnost individualizace hodnocení nabídek, přičemž se nejedná o námitku proti zadávacím podmínkám, neboť z těch nevyplývala nemožnost přiřadit nabídce jiné bodové ohodnocení*“.

IV. Řízení o rozkladu

53. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), předal správní spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu jako nadřízenému správnímu orgánu.
54. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S464/2012/VZ-23904/2012/514/AŠu ze dne 18. 12. 2012 určil zadavateli a vybranému uchazeči lhůty, v níž byli oprávněni vyjádřit se k podanému rozkladu a jeho doplnění. Žádný z těchto účastníků se k rozkladu a jeho doplnění nevyjádřil.
55. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení s právními předpisy, správnost rozhodnutí v rozsahu

námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

56. Úřad tím, že ve výroku I. napadeného rozhodnutí rozhodl tak, že návrh navrhovatele ze dne 30. 7. 2012 „v části týkající se námitek proti hodnocení dílčího kritéria č. 1 Návrh koncepce a strategie komunikace a dílčího kritéria č. 2 Kreativní návrhy“ zamítl s odkazem na ustanovení § 118 odst. 5 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 odst. 1 nebo 2 zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem.
57. Úřad tím, že ve výroku II. napadeného rozhodnutí rozhodl tak, že návrh navrhovatele „v části týkající se požadavku na uvádění údajů o hodnocení dílčích kritérií a jejich subkritérií jednotlivými členy komise“ s odkazem na ustanovení § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 odst. 1 nebo 2 zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem.
58. Úřad tím, že ve výroku III. napadeného rozhodnutí rozhodl tak, že návrh navrhovatele „v části týkající se námitek proti stupnici použití pro hodnocení nabídek (0 – 20 – 40 – 60 – 80 – 100)“ s odkazem na ustanovení § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, neboť návrh nebyl podán oprávněnou osobou, rozhodl správně a v souladu se zákonem.
59. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, na základě kterých jsem rozhodl potvrdit rozkladem napadené rozhodnutí a navrhovatelem uplatněný rozklad zamítnout.

V. K námitkám rozkladu

Úřad se nevypořádal se všemi námitkami uplatněnými navrhovatelem

60. Navrhovatel v podaném rozkladu namítá, že se Úřad nevypořádal s tvrzením navrhovatele o tom, že „v hodnocení nabídky navrhovatele jsou uvedeny další dva aspekty, u nichž není zřejmé, zda byly hodnoceny jako positivum či jako negativum nabídky navrhovatele, přičemž skutečností, že navrhovatel ve své nabídce zohlednil existenci Koncepce rozvoje cestovního ruchu ČŠ do roku 2020, je přitom nutno hodnotit výlučně kladně“.
61. K této námitce jsem zjistil, že navrhovatel skutečně v návrhu na zahájení správního řízení uvedl, že ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012, vyplývá, že hodnotící komise uvedla v rámci hodnocení nabídky navrhovatele při hodnocení dle dílčího hodnotícího kritéria „Návrh koncepce a strategie komunikace“ a jeho subkritéria „Celkový návrh strategie a komunikace“ také následující: „Vychází již ze zpracované Koncepce rozvoje cestovního ruchu ČŠ do roku 2020. Zaměření je především na unikátnost přírody...“. Navrhovatel pak v souvislosti s tímto citovaným hodnocením jeho nabídky v návrhu uvedl, že „není zřejmé, zda jsou hodnoceny jako positivum či jako negativum nabídky navrhovatele“. Není tedy žádných pochyb, že navrhovatel uvedené namítal již v návrhu, jak tvrdí v uplatněném rozkladu.
62. Dle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům

rozhodnutí. Z uvedeného vyplývá, že Úřad je povinen se vypořádat s námitkami účastníků, a to zákonně a přezkoumatelně.

63. K vlastní námitce navrhovatele komise uvádím, že je nedůvodná, neboť Úřad se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, tedy i s citovanou námitkou uplatněnou navrhovatelem již v návrhu.
64. Nadto uvádím, že Úřad dospěl v napadeném rozhodnutí k závěru (odstavec 73), že zadavatel v hodnocení dle dílčího hodnotícího kritéria „*Návrh koncepce a strategie komunikace*“ a jeho subkritéria „*Celkový návrh strategie a komunikace*“ „*podrobně zdůvodnil, proč je nabídka vybraného uchazeče v tomto dílčím kritériu, resp. jeho jednotlivých subkritériích, hodnocena lépe než nabídka navrhovatele*“.
65. Navrhovatel dále napadá, že se Úřad v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval argumentací navrhovatele uplatněnou již v návrhu; dle této námitky rozkladu navrhovatel „*na třinácti významných příkladech sloganů a několika projektech přímo užívajících uvedených slogan demonstroval četnost použití nosné části reklamních sdělení dle nabídky vybraného uchazeče – užití slovního spojení „bez hranic“*“. Navrhovatel v rozkladu uvedl, že citovaná argumentace je významná pro jeho závěr o tom, že k oběma nabídkám nebylo při hodnocení přistoupeno obdobně.
66. K této námitce jsem z návrhu navrhovatele zjistil, že navrhovatel zde skutečně uvedl, že při hodnocení dle dílčího hodnotícího kritéria „*Návrh koncepce a strategie komunikace*“ a jeho subkritéria „*Návrh sdělení pro jednotlivé kanály, tak aby došlo k naplnění cílů projektu*“ „*ve vztahu k oběma nabídkám nebylo ze strany zadavatele přistoupeno obdobně, neboť je-li u navrhovatelovy nabídky negativně hodnoceno, že slogan „České Švýcarsko – tady je pohoda doma“ je použitelný pro jakýkoliv turistický region, pak totéž platí i o sloganech vybraného uchazeče „Objevte Českosaské Švýcarsko, krajinu divů bez hranic“, „Cyklistika bez hranic“ (...); u těch to však jako negativum hodnoceno není*“.
67. Navrhovatel rovněž dle mého zjištění učiněného na základě návrhu uvedl, že „*není pravdivé konstatování v hodnocení, že ostatní navrhovatelem navrhovaná vedlejší sdělení jsou zaměřena pouze na přírodu, naopak využíváním dvojího významu sdělení v jediném sloganu poukazují navrhovatelem navrhovaná sdělení na jedinečný přírodní prvek regionu a současně na civilizační prvek*“. Navrhovatel dále v návrhu poukazuje na to, že jím navrženým sloganům bylo zadavatelem vytčeno, že jsou často užívána v reklamních sloganech nebo jako hlavní sdělení reklamní akce. V této souvislosti navrhovatel uvedl, že spojení „bez hranic“ použité ve sloganech vybraného uchazeče se uplatňuje mnohem více, přičemž navrhovatel jako příklady těchto běžně užívaných sloganů uvedl např. „*Hry bez hranic*“, „*Lékaři bez hranic*“, „*Česká škola bez hranic*“, „*Jazz bez hranic*“, „*Děti bez hranic*“, „*Reportéři bez hranic*“ a další.
68. Na základě výše uvedeného jsem dospěl k závěru, že není tedy žádných pochyb o tom, že navrhovatel uvedené namítal již v návrhu, jak tvrdí v uplatněném rozkladu.
69. K námitce navrhovatele uvádím, že je nedůvodná, neboť Úřad se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, tedy i s citovanou námitkou uplatněnou navrhovatelem již v návrhu.
70. Nadto uvádím, že Úřad v napadeném rozhodnutí (odstavec 80) uzavřel, že „*napadá-li však navrhovatel výši bodového ohodnocení přidělenou nabídce vybraného uchazeče,*

resp. navrhovatele, pak je třeba říci, že Úřad není oprávněn vstupovat do úvah hodnotící komise o tom, jak která nabídka splnila dané dílčí kritérium, resp. jeho subkritéria, neboť by se tím v důsledku sám stylizoval do role zadavatele a určoval by která nabídka má vyhovět zadaným kritériím a také v soutěži zvítězit“.

Nesprávné posouzení Úřadem

71. Navrhovatel napadá nesprávnost závěru Úřadu o tom, že dle zadávací dokumentace se příhraničními destinacemi Ústeckého kraje rozumí prostor zahrnující také státní území Spolkové republiky Německo, přičemž dle navrhovatele uvedenou nesprávnou interpretací je zatížena podstatná část napadeného rozhodnutí. Uvedenou nesprávnost napadeného rozhodnutí uvedl navrhovatel v doplnění rozkladu ze dne 17. 12. 2012, tedy po uplynutí lhůty pro uplatnění rozkladu. S odkazem na ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu by odvolací správní orgán, tedy i předseda Úřadu, neměl k této námitce napadené rozhodnutí přezkoumávat. K této námitce rozkladu však věcně uvádím následující.
72. Úřad v napadeném rozhodnutí příhodně a správně odkázal na ustanovení § 78 odst. 4 zákona, dle kterého rozhodne-li se zadavatel využít k hodnocení nabídek kritérium ekonomické výhodnosti nabídky, pak stanoví dílčí hodnotící kritéria, která se musí vztahovat k nabízenému plnění veřejné zakázky. V této souvislosti pak Úřad uvedl stěžejní a zásadní úvahu, kterou se řídil při interpretaci citovaného ustanovení, a to, že *„dílčí hodnotící kritéria je nutno bezpodmínečně chápat ve vztahu k plnění veřejné zakázky stanovenému v zadávací dokumentaci a nelze je vytrhávat z celkového kontextu veřejné zakázky“*. K tomu uvádím, že tak jako uchazeči, kteří stojí před rozhodnutím, zda podají nabídku či nikoliv, se musí nutně nejprve seznámit s předmětem plnění konkrétní veřejné zakázky, tak i první skutková zjištění Úřadu ve správním řízení se týkají především předmětu (plnění) veřejné zakázky, neboť jeho správné, úplné a řádné zjištění je významným předpokladem pro posuzování postupu zadavatele Úřadem ve správním řízení. Tak jako uchazeči o veřejnou zakázku si vytvářejí jasnou představu o předmětu plnění veřejné zakázky z celého textu zadávací dokumentace, tak i Úřad zjišťuje předmět plnění veřejné zakázky komplexně z celého textu zadávací dokumentace, nikoliv pouze ze zjednodušeného označení předmětu veřejné zakázky v úvodu zadávací dokumentace nebo vytrženě z kontextu celé zadávací dokumentace, jak také vyplývá z výše citovaného závěru Úřadu.
73. V tomto smyslu byla zcela adekvátní a na místě zjištění Úřadu týkající se předmětu plnění veřejné zakázky. Úřad v napadeném rozhodnutí zejména zjistil na základě zadávací dokumentace, že předmětem plnění je *„komplexní dodávka služeb v rámci projektu Turistika bez hranic, jejímž účelem je rozvoj cestovního ruchu v příhraničních destinacích Ústeckého kraje, především Českého a Saského Švýcarska...“*, a následně citované zjištění posoudil tak, že zadavatel jasně definoval, že *„za příhraniční destinace se považuje nejen území na české straně státní hranice, ale i na straně saské“*, přičemž dle správného zjištění Úřadu takto vymezený předmět plnění je upřesněn také v článku 2.2 zadávací dokumentace a příloze č. 1 zadávací dokumentace *„Popis poptávaných aktivit a forem spolupráce“*. Úřad se tedy správně zabýval komplexním pojetím předmětu plnění veřejné zakázky v zadávací dokumentaci včetně její přílohy, přičemž tato zjištění považuji za věcně správná a mající oporu v provedených listinách a ve správním spise.

74. V této souvislosti dále dodávám, že správnímu orgánu dohledu nad dodržováním zákona je samozřejmě známo, že Ústecký kraj leží výhradně na českém státním území, a nikoliv zcela nebo zčásti na státním území Spolkové republiky Německo.
75. Na základě zjištění a následně i úvah Úřadu lze však dospět k závěru, že pouze pro účely předmětné veřejné zakázky územím, se kterým provádění služeb tvořící předmět této veřejné zakázky souvisí, jsou území Ústeckého kraje a část území spolkové země Saska. Z posouzení Úřadu dále vyplývá, že tato území, významná pro plnění veřejné zakázky, jsou dále upřesněna tak, že *„za příhraniční destinace se považuje nejen území na české straně státní hranice, ale i na straně saské“* (odstavec 74 a 75 napadeného rozhodnutí), a v neposlední řadě jsou tato území konečně individualizována jako *„České a Saské Švýcarsko“* (článek 71 napadeného rozhodnutí).
76. Navrhovatel v podaném rozkladu dále namítá, že *„je nezbytné, aby v případě, že nějaké slovní spojení má mít pro konkrétní zadávací řízení význam odlišný od obecně chápaného významu, byla tato skutečnost v zadávací dokumentaci výslovně uvedena jako účelová definice příslušného slovního spojení či pojmu“*.
77. Jakkoliv se navrhovateli může zdát vnitřně rozporným a nelogickým obecný popis účelu plnění veřejné zakázky v článku 2.1 zadávací dokumentace jako *„rozvoj cestovního ruchu v příhraničních destinacích Ústeckého kraje, především Českého a Saského Švýcarska“*, tak uvádím, že takový obecný popis předmětu plnění veřejné zakázky sám o sobě a z povahy věci neposkytuje konkrétní a detailní popis toho, co tvoří předmět plnění veřejné zakázky, jak uvedeno výše. Takto obecně nastíněný předmět plnění veřejné zakázky nedává vyčerpávající odpověď na to, která konkrétní plnění bude uchazeč povinen poskytnout zadavateli. Jak jsem již opakovaně citoval správný a příhodný závěr Úřadu o tom, že *„dílčí hodnotící kritéria (...) nelze (...) vytrhávat z celkového kontextu veřejné zakázky“*, tak na něj odkazuji i na tomto místě. Daným „kontextem veřejné zakázky“ kromě obecného popisu předmětu plnění veřejné zakázky je právě Úřadem provedená příloha č. 1 zadávací dokumentace označená jako *„Popis poptávaných aktivit a forem spolupráce“*. Tato citovaná příloha pak jednoznačně upřesňuje předmět plnění veřejné zakázky, resp. upřesňuje území, s nímž souvisí plnění předmětu veřejné zakázky, jak správně a přezkoumatelně vyplývá z napadeného rozhodnutí Úřadu (odstavec 50, 74 a 75 napadeného rozhodnutí). Právě z této přílohy vyplývá, že *„je (...) na mnoha místech zmiňován zadavatelem požadovaný přeshraniční aspekt“*, jak správně posoudil v napadeném rozhodnutí Úřad (článek 50 napadeného rozhodnutí).
78. Úřad se tedy nespokojil pouze se zjištěním obecného popisu předmětu plnění v článku 2.1 zadávací dokumentace, ale správně zjišťoval předmět plnění také *„z celkového kontextu veřejné zakázky“*, kterým v daném případě je článek 2.2 zadávací dokumentace a její příloha č. 1 označená jako *„Popis poptávaných aktivit a forem spolupráce“*. Není tedy žádných důvodných ani rozumných pochybností o tom, že územím významným a rozhodným pro plnění předmětné veřejné zakázky jsou příhraniční destinace *„na české straně státní hranice (...) i na straně saské“*. V této souvislosti pak uvádím, že zadavatel tím, že neuvedl výslovnou a samostatnou definici těch území, která s plněním veřejné zakázky souvisí, nezatížil zadávací dokumentaci nesrozumitelností nebo dokonce neurčitostí, neboť ze zadávací dokumentace jako celku jasně a jednoznačně vyplývá vymezení území rozhodujících pro plnění veřejné zakázky.

79. Navrhovatel také brojí proti tomu, že Úřad s přihlédnutím k nesprávné intepretaci pojmu „příhraniční destinace Ústeckého kraje“, učinil nesprávné závěry o tom, že zadavatel provedl hodnocení nabídek v souladu se zadávací dokumentací. Předmětná námitka napadá nesprávnost právního posouzení Úřadu, které učinil při přezkoumání postupu zadavatele, když hodnotil nabídky podle matematicky nevyjádřitelných dílčích hodnotících kritérií, a to konkrétně podle dílčího hodnotícího kritéria „*Návrh koncepce a strategie komunikace*“ a podle dílčího hodnotícího kritéria „*Kreativní návrhy*“. Sporným tedy zůstává, zda Úřad správně zjistil, co byl zadavatel povinen v rámci těchto dílčích hodnotících kritérií zejména z územního hlediska hodnotit, a zda správně posoudil, že zadavatel provedl hodnocení dle těchto dílčích hodnotících kritérií v souladu se zadávací dokumentací a v souladu se zákonem.
80. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí (odstavec 52), Úřad zjistil, že zadavatel v článku 4.1 zadávací dokumentace ve vztahu k dílčímu hodnotícímu kritériu „*Návrh koncepce a strategie komunikace*“ stanovil, že „*bude nejlépe hodnotit:*“
- *návrh, který nejvíce zdůrazní jedinečnost Českého Švýcarska v kontextu republikového cestovního ruchu a ve vztahu ke zlepšení života v daném regionu,*
 - *nabídku, která bude obsahovat vyvážené a co nejširší zapojení dalších subjektů působících ve vymezeném regionu, např. obce, neziskové organizace, podnikatelské subjekty, dobrovolné svazky obcí apod.*
 - *nabídku, která komplexněji popíše strukturu cílových skupin a jejich očekávání,*
 - *vhodnost volby a přiřazení nástrojů k dosažení jím navržených cílů komunikace,*
 - *přehledné strukturování strategie komunikace a vzájemné provázání jejich jednotlivých částí, zdůvodněné působení návrhů jednotlivých nástrojů na cílové skupiny“.*

Citovaná skutková zjištění Úřadu mají oporu v provedených důkazech a ve správním spise, a rovněž jsou správná.

81. V této souvislosti odkazují na závěr Krajského soudu v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 36/2012-104 ze dne 9. 5. 2013, dle kterého „*právě konkrétní okolnosti ohledně předmětu a charakteru veřejné zakázky jsou při posouzení jasnosti, srozumitelnosti a dostatečnosti popisu uvedeného dílčího hodnotícího kritéria společně s rozumně předpokládanými obecnými znalostmi dodavatelů okolnostmi klíčovými*“. Krajský soud v Brně se v citovaném rozsudku zabýval skutkově podobným případem, a to posouzením jasnosti, srozumitelnosti a dostatečnosti popisu tzv. *subjektivních hodnotících postupů, resp. kritérií*, a proto lze tento obecný závěr vztáhnout i na intepretaci toho, co dle zadávací dokumentace je předmětem hodnocení nabídek. Uvádím, že i Úřad založil své rozhodnutí na obdobné právní úvaze, dle které „*na zadavatelem stanovená dílčí hodnotící kritéria, resp. subkritéria, je možné nahlížet jako kritéria stanovená ve vztahu k (...) předmětu veřejné zakázky*“, kterou považuji za přezkoumatelnou, správnou a v souladu s ustanovením § 78 odst. 4 zákona.
82. Jakkoliv se tedy navrhovateli jeví, že v rámci hodnotícího kritéria je povinen zadavatel hodnotit pouze ty okolnosti v nabídce související pouze s „*Českým Švýcarskem*“, jak by se dalo pouze z textu článku 4.1 zadávací dokumentace lehce usuzovat, je však nutné

posoudit zadavatelem stanovená dílčí hodnotící kritéria a subkritéria (výše citovaná část článku 4.1 zadávací dokumentace) také s ohledem na konkrétní předmět veřejné zakázky. V této souvislosti je pak dle závěru Úřadu územím významným pro plnění předmětné veřejné zakázky příhraniční destinace „na české straně státní hranice (...) i na straně saské“. Jestliže zadavatel tedy v rámci tohoto dílčího hodnotícího kritéria následně hodnotil okolnosti související s příhraničními oblastmi v Sasku a v Ústeckém kraji, postupoval „podle hodnotících kritérií, které určil v zadávací dokumentaci“, jak správně posoudil v napadeném rozhodnutí (odstavec 81 napadeného rozhodnutí) Úřad, neboť skutečnosti, které je povinen zadavatel hodnotit, jsou v tomto případě stanoveny nejen výslovně samotnými hodnotícími kritérii, ale jsou také určeny předmětem plnění veřejné zakázky.

83. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí (odstavec 53), Úřad zjistil, že zadavatel v článku 4.2 zadávací dokumentace ve vztahu k dílčímu hodnotícímu kritériu „Kreativní návrhy“ stanovil, že „předmětem hodnocení budou v nabídce předložené vzory návrhů jednotlivých komunikačních nástrojů a hodnotit se bude jejich kreativita a nápaditost a také do jaké míry odpovídají zadání a mají [sic] potenciál dosáhnout stanovených cílů“, přičemž zadavatel bude lépe hodnotit použití originálních postupů, barevných a tvarových kombinací při dodržení harmonie a dosažení maximální působivosti a s jasnou vazbou na návrhy předložené v rámci hodnotícího kritéria „Návrh koncepce a strategie komunikace“. Citovaná skutková zjištění Úřadu mají oporu v provedených důkazech a ve správním spise, a rovněž jsou správná.
84. Zjištění toho, co je zadavatel povinen dle zadávací dokumentace hodnotit, nelze abstrahovat od předmětu plnění veřejné zakázky ani u tohoto dílčího hodnotícího kritéria a jeho subkritérií. Jinými slovy „na zadavatelem stanovená dílčí hodnotící kritéria, resp. jejich subkritéria, je možné nahlížet jako na kritéria stanovená ve vztahu k (...) předmětu veřejné zakázky“, jak správně a zákonně zkonstatoval v napadeném rozhodnutí Úřad. Úřad tedy následně správně právně posoudil, že nelze přisvědčit tomu, že hodnocení nebylo provedeno podle kritérií a dalších požadavků dle zadávací dokumentace, a to z důvodu toho, že zadavatel „jasně definoval, že za příhraniční destinace považuje nejen území na české straně státní hranice, ale i na straně saské, tento aspekt dále upřesnil v čl. 2.2 zadávací dokumentace a v její příloze č. 1“. Úřad rovněž správně a zákonně uzavřel, že „zadavatel postupoval podle parametrů hodnocení stanovených v zadávací dokumentaci, které je opět v souladu s ustanovením § 78 odst. 4 zákona nutno chápat v kontextu celé veřejné zakázky“.
85. V této souvislosti opět odkazují na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 36/2012 – 104 ze dne 9. 5. 2013, dle kterého „Jsou to zadávací podmínky, a tedy především zadávací dokumentace, kde musí být veškeré požadavky zadavatele vyjádřeny a veškerá pravidla pro hodnocení nabídek jasně, srozumitelně a dostatečně popsány, aby měl každý z dodavatelů přesnou a konkrétní představu o tom, jak má svoji nabídku konstruovat, aby vyhověla požadavkům a „představám“ zadavatele a byla „co nejlépe“ hodnocena“. Úřad postupoval nejen v souladu se zákonem, ale dokonce jeho závěry jsou konzistentní s konstantní soudní judikaturou, když interpretoval stanovení dílčích hodnotících kritérií vždy s ohledem na konkrétní předmět plnění veřejné zakázky, od kterého nelze při zjišťování předmětu hodnocení dle předmětných dílčích hodnotících kritérií odhlédnout.
86. Vzhledem k výše uvedeným závěrům je námitka navrhovatele o tom, že Úřad nesprávně interpretoval slovní spojení „příhraniční destinace Ústeckého kraje“, a námitka o tom, že Úřad nesprávně posoudil hodnocení nabídek zadavatelem, nedůvodná.

Nezákonost výroku I. napadeného rozhodnutí

87. Navrhovatel vytýká Úřadu, že zdůvodnění hodnocení nabídky navrhovatele byla z podstatné části podána až v řízení před Úřadem.
88. K této námitce uvádím, že Úřad v napadeném rozhodnutí skutkově zjišťoval hodnocení nabídek zadavatelem ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 včetně Přílohy č. 4 Zprávy, označené jako „hodnotící tabulka“ a vyhotovené téhož dne. Úřad zjistil postup zadavatele při hodnocení nabídky vybraného uchazeče a navrhovatele dle dílčího hodnotícího kritéria „*Návrh koncepce a strategie komunikace*“ a „*Kreativní návrhy*“ včetně jejich subkritérií, právě z citované Přílohy č. 4 Zprávy, přičemž tato zjištění mají oporu v citovaném podkladu a jsou správná. Jedná se o zjištění Úřadu toho, jak zadavatel odůvodnil hodnocení nabídek dle subkritéria „*Celkový návrh strategie a komunikace*“ dílčího hodnotícího kritéria „*Návrh koncepce a strategie komunikace*“ uvedená v odstavci 14 tohoto rozhodnutí, a dle subkritéria „*Návrh sdělení pro jednotlivé kanály tak, aby došlo k naplnění cílů projektu*“ v rámci téhož dílčího hodnotícího kritéria citovaná v odstavci 15 tohoto rozhodnutí. Dále se jedná o zjištění Úřadu toho, jak zadavatel odůvodnil hodnocení nabídek dle subkritéria „*Návrh realizace tiskového vizuálu*“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „*Kreativní návrhy*“ citovaná v odstavci 16 tohoto rozhodnutí, a dle subkritéria „*Návrh realizace tiskového vizuálu venkovní reklamy komunikující sdělení pro jednotlivé cílové trhy*“ v rámci téhož dílčího hodnotícího kritéria uvedená v odstavci 17 tohoto rozhodnutí.
89. K námitce navrhovatele dále uvádím, že ze zjištěného stavu věci Úřadem a jeho posouzení nic nenasvědčuje tomu, že „*zdůvodnění hodnocení nabídky navrhovatele byla z podstatné části podána až v řízení před Úřadem*“, jak namítá navrhovatel. Úřad zjišťoval odůvodnění hodnocení nabídek zadavatelem dle výše uvedených dílčích hodnotících kritérií a v jejich rámci dle výše uvedených subkritérií výhradně ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 včetně Přílohy č. 4 Zprávy.
90. Jestliže pak navrhovatel předmětnou námitkou vytýká Úřadu, že přihlížel k vyjádření zadavatele, která podal v průběhu správního řízení v prvním stupni, tak uvádím, že dle ustanovení § 50 odst. 1 správního řádu mohou být podkladem pro vydání rozhodnutí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Dle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
91. Okolnost, že se Úřad vůbec zabýval vyjádřením zadavatele k návrhu a vyjádřeními, jež učinil zadavatel v průběhu správního řízení, vyplývá z jeho povinnosti jako správního orgánu pečlivě přihlížet ke všemu, co uvedli účastníci. Možnost vyjádřit se k návrhu, který směřuje ke zrušení úkonu zadavatele, a povinnost Úřadu k těmto vyjádřením pečlivě přihlížet, je samotnou podstatou tohoto správního řízení, ve kterém se objevují některé jednotlivé prvky kontradiktornosti, přestože však předmětné správní řízení není řízením sporným ve smyslu ustanovení § 141 správního řádu. Povinnost pečlivě přihlížet k vyjádřením účastníků však nezabývá Úřad povinností, aby sám skutkově zjišťoval stav věci dle ustanovení § 3 správního řádu, a aby sám právně posoudil všechno, co v řízení vyšlo

najevo. V daném případě Úřad skutečně sám skutkově zjišťoval, jednotlivá skutková zjištění Úřadu vyplývají z Úřadem provedených důkazů, které Úřad pečlivě uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí včetně zjištění, která na jejich základě učinil. Z napadeného rozhodnutí vyplývají rovněž úvahy Úřadu, kterými se při hodnocení jednotlivých důkazů řídil a rovněž úvahy, kterými se Úřad řídil při intepretaci aplikovaného právního předpisu.

92. Tato námitka navrhovatele je tedy nedůvodná, neboť ve zjištěném stavu věci Úřadem ani ve správním spise nemá oporu tvrzení navrhovatele, že *„zdůvodnění hodnocení nabídky navrhovatele byla z podstatné části podána až v řízení před Úřadem“*.
93. Navrhovatel v rozkladu dále uvádí, že *„zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 nevyhovuje uvedeným zákonným požadavkům a trpí nedostatky, které navrhovatel uvedl v návrhu, přičemž částí těchto námitek se Úřad, jak uvedeno shora, v rámci napadeného rozhodnutí vůbec nezabýval“*.
94. K uvedené námitce předně uvádím, že je nedůvodná, neboť Úřad se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami navrhovatele.
95. Jestliže pak navrhovatel uvádí, že *„je nadále toho názoru, že zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 nevyhovuje uvedeným zákonným požadavkům...“*, shledávám předmětnou námitku nedůvodnou.
96. Úřad v napadeném rozhodnutí posoudil Zprávu o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 a dospěl kvěcně správnému závěru, že předmětná zpráva obsahuje *„dostatečný popis hodnocení nabídek v rámci výše uvedených dílčích hodnotících kritérií, resp. subkritérií s odůvodněním a také výsledek hodnocení nabídek“*, a dále, že z předmětné zprávy je zřejmé (odstavec 68 napadeného rozhodnutí), že *„hodnotící komise vymezila hodnotící kritéria, resp. jejich subkritéria shodně se zadávací dokumentací“*. Uvedená zjištění a posouzení Úřadu mají oporu v provedené listině, a tato zjištění jsou správná, a posouzení jsou zákonná.
97. Rovněž správným a plně přezkoumatelným je závěr Úřadu o tom, že zadavatel při hodnocení podle dílčího hodnotícího kritéria *„Návrh koncepce a strategie komunikace“* včetně jeho subkritérií *„podrobně zdůvodnil, proč je nabídka vybraného uchazeče v tomto dílčím kritériu (...) hodnocena lépe než nabídka navrhovatele“*. Následující závěr Úřadu o tom, že zadavatel při hodnocení dle dílčího hodnotícího kritéria *„Kreativní návrhy“* včetně jeho subkritérií *„podrobně zdůvodnil, proč nabídku vybraného uchazeče v tomto dílčím kritériu, resp. jeho jednotlivých subkritériích, hodnotil lépe než nabídku navrhovatele...“*, považuji rovněž za plně přezkoumatelný a mající oporu ve zjištěném stavu věci.
98. Úřad napadené rozhodnutí založil na úvaze (odstavec 64 napadeného rozhodnutí), kterou výslovně uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a dle které *„je nezbytné, aby zpráva o posouzení a hodnocení nabídek obsahovala údaje, jak byly jednotlivé nabídky hodnoceny v rámci jednotlivých kritérií, příp. subkritérií, i výsledek hodnocení jednotlivých nabídek, tj. takové údaje, z nichž bude vyplývat, proč ta konkrétní nabídka získala v daném kritériu (subkritériu) určitý počet bodů, či jí bylo přiřazeno určité pořadí, a jak se tedy nabídky v jednotlivých kritériích (subkritériích) hodnocení liší“*. Uvedená úvaha je správná a odpovídá zákonné dikci ustanovení § 80 odst. 1 zákona, které Úřad následně na řádně a v zákonném rozsahu zjištěný stav věci aplikoval.

99. Úřad tedy následně správně právně posoudil, že zadavatel dodržel postup stanovený v ustanovení § 80 odst. 1 zákona *(o posouzení a hodnocení nabídek pořídí hodnotící komise písemnou zprávou, která obsahuje seznam posouzených nabídek, seznam nabídek, které byly hodnotící komisí ze zadávacího řízení vyřazeny spolu s uvedením důvodu, popis způsobu hodnocení zbývajících nabídek s odůvodněním, výsledek hodnocení nabídek, popis hodnocení jednotlivých nabídek v rámci všech hodnotících kritérií, a údaj o složení hodnotící komise)*, a zároveň dodržel zásadu transparentnosti zadávacího řízení stanovenou v ustanovení § 6 zákona.
100. V této souvislosti, shodně jako Úřad v napadeném rozhodnutí, odkazují na konstantní soudní judikaturu *(rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 75/2009-100 ze dne 6. 11. 2009, rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2 A 1/99-32 ze dne 17. 6. 1999 a rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 A 9/2002-62 ze dne 16. 3. 2004)*, dle které pravomoci Úřadu „*sahají do úrovně těch činností zadavatele, které vytvářejí prsto pro fair podmínky pro účast uchazečů v soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě*“. Úřad tedy není oprávněn, a nebyl tomu ani v daném případě, přezkoumávat, zda konkrétní nabídka skutečně splnila to které dílčí hodnotící kritérium, a v jaké míře, resp. kvalitě. Úřad postupoval v zákonných mezích a konzistentně s konstantní soudní judikaturou, když posuzoval, zda hodnocení hodnotící komise bylo provedeno zákonem stanoveným způsobem (odstavec 78 napadeného rozhodnutí), a nevstupoval do vlastních úvah hodnotící komise uvedených ve Zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012.
101. Úřad zejména posuzuje a v daném případě posuzoval, zda hodnotící komise hodnotila dle hodnotících kritérií, které byly stanoveny v zadávacích podmínkách (zadávací dokumentaci). V neposlední řadě je také třeba vždy posoudit, zda hodnotící komise vyčerpávajícím způsobem provedla hodnocení podle všech hodnotících kritérií a subkritérií. Pro dodržení zákonnosti hodnocení hodnotící komisí je významná také skutečnost, že hodnotící komise nesmí hodnotit nabídky podle takových „hodnotících kritérií“, které vůbec nebyly stanoveny v zadávacích podmínkách (zadávací dokumentaci). V daném případě však zadavatel dodržel postup dle ustanovení § 79 odst. 1 zákona a zásadu transparentnosti dle ustanovení § 6 zákona, jak správně právně posoudil Úřad.
102. Námitku navrhovatele o tom, že je nadále přesvědčen o nezákonnosti Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012, považují za nedůvodnou, neboť napadené rozhodnutí je věcně i právně správné a zákonné; Úřad na správně a řádně zjištěný stav věci aplikoval správnou právní normu, kterou interpretoval v souladu se zákonem. Nadto uvádím, že zadavatel dostatečně odůvodnil své rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, přičemž toto rozhodnutí je přezkoumatelné, a Úřad není oprávněn vstupovat do myšlenkových pochodů členů hodnotící komise.
- Nezákonnost výroku II. napadeného rozhodnutí*
103. Navrhovatel v uplatněném rozkladu nesouhlasí s argumentací Úřadu „*týkající se uvádění hodnocení nabídek jednotlivými členy hodnotící komise, když považuje za v podstatě vyloučené, aby všech pět členů mělo na všechna hodnotící subkritéria shodný názor*“.

104. K námitce navrhovatele uvádím, že Úřad výrok II. napadeného rozhodnutí založil na zcela přezkoumatelném, zákonném a správném právním posouzení věci.
105. Úřad ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 zjistil, že *„zde nebylo uvedeno odlišné stanovisko žádného člena hodnotící komise“*, a to správně a úplně. Úřad dospěl k závěru, že listina Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 je zároveň *„protokolem o jednání hodnotící komise“* ve smyslu ustanovení § 75 odst. 5 zákona. Vzhledem k tomu, že v daném případě posuzoval *„protokol o jednání hodnotící komise“*, Úřad vybral aplikovatelné ustanovení § 75 odst. 5 zákona správně a ze správného zákona, a to následně zákonně aplikoval na relevantní skutkový stav. Úřad jako úvahu, kterou se řídil při jeho interpretaci založenou na argumentaci *a contrario*, uvedl, že *„nebylo-li v protokolu o jednání uvedeno odlišné stanovisko člena komise, pak bylo hlasování komise konsenzuální“*. Shledávám uvedenou úvahu zcela zákonnou a správnou.
106. V daném případě Úřad tedy neshledal rozpor v postupu zadavatele se zákonem a uvedl, že *„požadavek navrhovatele na uvádění údajů o hodnocení dílčích kritérií a jejich subkritérií jednotlivými členy hodnotící komise, resp. údaje o tom, že hodnocení je shodným názorem všech členů komise, jde nad rámec požadavků kladených zákonem“*. Jestliže tedy navrhovatel spatřoval v konkrétním případě pochybení zadavatele v tom, že ve Zprávě o posouzení a hodnocení ze dne 29. 5. 2012 není obsaženo samostatné hodnocení jednotlivých členů hodnotící komise dle stanovených dílčích hodnotících kritérií (včetně subkritérií), pak taková povinnost ze zákona nevyplývá.
107. V této souvislosti dále uvádím, že Úřad je oprávněn sankcionovat pouze porušení takového postupu zadavatele v zadávacím řízení, který je povinen na základě zákona dodržovat.
108. Jak správně uvedl v napadeném rozhodnutí Úřad, dle ustanovení § 75 odst. 5 zákona platí, že člen hodnotící komise, zastává-li odchylný názor proti názoru většiny, uvede se v protokolu o jednání tento odlišný názor s odůvodněním. Zákon však rozumí takovým odlišným názorem názor projevený, nikoliv názor vnitřní, nijak neprojevený; zákon s neprojeveným názorem, a to ani s odlišným, nespojuje žádné právní účinky či následky. V daném případě však ve Zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2012 dle zjištění Úřad nebylo uvedeno žádné odlišné stanovisko žádného člena hodnotící komise, hlasování bylo tedy dle posouzení Úřadu konsenzuální. Jestliže žádný z členů hodnotící komise výslovně neprojevil odchylný názor proti názoru většiny, pak námitka o tom, že není možné, aby všichni členové hodnotící komise zastávali shodný názor, je právně irelevantní.
109. Námitku rozkladu navrhovatele tak shledávám nedůvodnou, neboť výrok II. napadeného rozhodnutí včetně je nejen zákonný, ale také správný.
- Nezákonnost výroku III. napadeného rozhodnutí*
110. Navrhovatel v uplatněném rozkladu nesouhlasí s posouzením *„své námitky ke způsobu, jakým byly hodnotící komisí přiděleny body při hodnocení nabídek dle jednotlivých subkritérií, pokud byly použity pouze hodnoty ze škály 0 – 20 – 40 – 60 – 80 – 100“*. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že *„tímto postupem byla výrazně oslabena možnost individualizace hodnocení nabídek, přičemž se nejedná o námitku proti zadávacím podmínkám, neboť z těch nevyplývala nemožnost přiřadit nabídce jiné bodové ohodnocení“*.

111. Úřad odůvodnil výrok III. napadeného rozhodnutí tak, že navrhovatel nepodal námitky proti zadávacím podmínkám v zákonem stanovené lhůtě dle ustanovení § 110 odst. 3 zákona, dle kterého námitky proti zadávacím podmínkám musí stěžovatel doručit zadavateli nejpozději do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek. Úřad usoudil, že „*pokud tedy měl navrhovatel za to, že v zadávací dokumentaci nebyl způsob hodnocení nabídek v rámci jednotlivých kritérií vymezen jednoznačně, měl proti tomu brojit již v této fázi řízení*“.
112. Úřad tedy dospěl k závěru, že námitky brojící proti bodovému hodnocení „0 – 20 – 40 – 60 – 80 – 100“, jsou námitkami proti zadávacím podmínkám ve smyslu ustanovení 110 odst. 3 zákona. Navrhovatel však trvá na tom, že se „*nejedná o námitku proti zadávacím podmínkám, neboť z těch nevyplývala nemožnost přiřadit nabídce jiné bodové ohodnocení*“. Právě citovanou námitku navrhovatel již uplatnil v průběhu prvostupňového řízení a Úřad se s ní výslovně v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal. Sporná tedy je právní kvalifikace Úřadu toho, jak posoudil navrhovatelem uváděná porušení zákona.
113. Úřad uvedl, že dle zadávací dokumentace „*Každá část bude hodnocena od 100 bodů za nejlépe hodnocenou část po 0 bodů za chybějící nebo nevyhovující část takto: 100 bodů – nejlépe zpracovaná část nabídky, 80 bodů – velmi dobře zpracovaná část nabídky, 60 bodů – dobře zpracovaná část nabídky, 40 bodů – vyhovujícím způsobem zpracovaná část nabídky, 20 bodů – s výhradou vyhovující zpracování části nabídky, 0 bodů – nevyhovující část nabídky*“. V odůvodnění výroku III. napadeného rozhodnutí (odstavec 89) interpretoval předmětnou část zadávací dokumentace tak, že „*zadavatel v zadávací dokumentaci jasně specifikoval, jakou stupnici bude třeba pro hodnocení jednotlivých subkritérií dílčích hodnotících kritérií č. 1 a 2 použít*“.
114. K interpretaci Úřadu uvádím, že tento závěr Úřadu je správný, a dodávám jinými slovy, že předmětná část zadávací dokumentace je zadavatelem stanovena srozumitelně, určitě, způsobem nepřipouštějícím dvojí výklad. V této části zadávací dokumentace je tedy pregnantně stanoveno, „*jakou stupnici bude třeba pro hodnocení jednotlivých subkritérií dílčích hodnotících kritérií (...) použít*“, jak správně uzavřel Úřad. Není tedy žádných pochyb, jakým jediným způsobem je zadavatelem povinen dle zadávací dokumentace „*bodově ohodnotit*“ nabídky uchazečů.
115. Vzhledem k tomu, že dle správného závěru Úřadu je již z pouhého textu zadávací dokumentace seznatelné, „*jakou stupnici bude třeba pro hodnocení jednotlivých subkritérií dílčích hodnotících kritérií č. 1 a 2 použít*“, nic nebránilo navrhovateli uplatnit námitky proti zadávacím podmínkám v zákonem stanovené lhůtě. Zároveň odkazují, shodně jako Úřad, na konstantní soudní judikaturu (*rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 67/2010 – 105 ze dne 25. 1. 2011*), dle které „*koncepce ustanovení zákona týkající se podávání námitek je založena na souslednosti jednotlivých kroků a na různých prostředcích ochrany proti případným nezákonnostem v oblasti veřejných zakázek, které je třeba využít bezprostředně poté, co zadatel některá pochybení zadavatele zjistí*“.
116. Navrhovatel se totiž objektivně mohl dovědět o tom, „*jakou stupnici bude třeba pro hodnocení jednotlivých subkritérií dílčích hodnotících kritérií (...) použít*“, již ze zadávací dokumentace (zadávacích podmínek). V této souvislosti odkazují také na rozsudek Krajského soudu č. j. 62 Af 41/2012 – 60 ze dne 6. 6. 2013, dle kterého „*mohl-li se o takovém výkladu*

zadavatele žalobce dozvědět až z rozhodnutí zadavatele o svém vyloučení, nelze jeho námitky proti takovému výkladu považovat za námitky proti zadávacím podmínkám...“, a jeho aplikaci *a contrario* s výhradou, že v předmětném správním řízení se navrhovatel domáhá zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, nikoliv zrušení rozhodnutí o vyloučení uchazeče. V daném případě byla již v zadávacích podmínkách jasně upravena bodová stupnice, a proto lze námitky navrhovatele i s ohledem na judikovaný závěr považovat za námitky proti zadávacím podmínkám.

117. Vzhledem k tomu, že tvrzení navrhovatele v návrhu směřují proti zadávacím podmínkám, které zadavatel jasně specifikoval, je závěr Úřadu o tom, že měl námitku proti stanovení hodnotící stupnice „0 – 20 – 40 – 60 – 80 – 100“ podat do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek, zcela správný a plně odpovídá všem zjištěným a posouzeným okolnostem daného případu. Dodávám, že Úřad následně správně aplikoval ustanovení § 110 odst. 7 zákona o nutnosti řádného podání námitek ve stejné věci jako podmínky pro podání návrhu, a tedy správně posoudil, že „*navrhovatel není osobou oprávněnou k podání návrhu, protože návrh byl v této části podán opožděně, když navrhovatel nedodržel zákonem stanovenou lhůtu pro podání námitek*“, a dále, že „*navrhovatel zde nesplnil zákonnou podmínku (...) kterou v daném případě bylo mimo jiné podání předchozích řádných námitek*“.
118. Vzhledem k výše uvedenému uzavírám, že ani tato námitka navrhovatele nemůže obstát s ohledem na okolnosti tohoto případu, a dále ji shledávám nedůvodnou.

VI. Závěr

119. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
120. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Mgr. Martin Janečka, advokát, advokátní kancelář Hrudka & partneři, Vodičkova 30, 110 00 Praha 1
2. Ústecký kraj, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
3. NOESIS s.r.o., Vaníčková 1594/1, 400 01 Ústí nad Labem

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy